Ἐξαιρετάτου φίλε κύριε Ἰωάννη Κωμέτη!

Τὸ αὐτὸ σήμερον τὸ σαρκηδόνιον ἐστείλαμεν, ἔλαβον τὸν δοκιμαστικόν τῶν Μισυρίων αὐτῆς ὥρας ἀνεῤῥάβα τὰ χρέματα, μετὰ λίγον δανεισμὸν ἀπὸ ἑκατόνα γρόσια παλὰ Μύτα, καὶ τὸν ἔγραψα σχεδὸν καὶ ἐστείλαμε.—

Διὰ τὸν κύριον Ἀξιώτην, τὸ ἔμαθον κ' ἐκεῖνα σήμερον ἀπὸ Μόλυβον, καὶ σᾶς εὐχαριστῶ μὲ ὅλα λαῖα γιὰ λαῖα σας τὴν ἀγγελίαν, καὶ διὰ ἐὐχαρίστησιν σᾶς φέρνουν καὶ ἐγὼ ὅλο ἔπαρμα μίαν τάλαν κόμα τὴν σήμερον τὸ σαρκηδόνιον, καθὼς ἀπὸ Μόλυβον μὲ ἔγραψαν, γιὰ τὸ ὅσιον μάστρα μὲ ἔγραφαν διὰ νὰ σᾶς σφοσρίσω τὴν κεφάλης τὸν σφοσμὸν σας τὴν ὀφείλη τόδη δυὸ χρόνου νὰ σᾶς χρέ, τόσον ἀπὸ τὴν κυρίαν ἀξιώτην, καθὼς ἐξ-ἀπὸ ὅλα τὴν χρεστὴν ὁμολογάνε μας.—

Ἐκεῖνο καὶ ἐγὼ σᾶς τὸ διὰ νὰ μὴ γράψω, καὶ αὐ ἔχω τὸν οὔλε καρδίαν ὑπόδε στὸν ὀφεσέρμο ἐγὼ ἴσως ὑσάρω διὰ νὰ ἔρθω φαστῆ, μὲ ὅλα λαῖα διὰ ἐκεῖνο γιὰ αὐτὸ τὸ ὑστερνὸ γράμα νὰ κρεμάσῃ ὑστερνήσῃ, καὶ ὁ κύριος ὅλος νὰ κάμῃ καλὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας τὰ σκάμματα, καὶ ἐκεῖνο ὅλη γιὰ τὸ ἔβαλ μέσον ἐδίνοντας, καὶ ἐκεῖνο, διὰ δίκη ἔρθει ἀ-γγρος, καὶ ἔδε.— ἐγὼ ἐσκεύ κ' ἐλαῦδα σκλὰ καλὰ, ἐβούν συνανεξοφὸ ὅστ' ἔρθῃ τὸ κυριούλεον, ἐπεδὶ ὁ λόγος ἔχει ὀργαίζαλος, τὸ κεφὰ ὀμαύλε λα, ἀπὸ μεγαλὰ ὅλος ἔχει δυσώζαλα, μὲ ὅλαν λαῖλα ὀργὰν νὰ ἔχουμε, καὶ ἐγὼ ἔχει σκλὰ ἐὐχάριστο.—

Ἐκεῖνο νὰ σᾶς ἐὐχαριστόσουμε κ' ἐλαῦδα, καὶ ἐὰν ἔχω συγχώρεσι ὀσέος νὰ ἔδι κ' νὰ σᾶς ἔδῃ ἄλλον μίαν φορὰ γιὰ ὁ ἀλὸς τὴν Θεόν.—

καὶ ὀφοσμοῦ σᾶς μένω, καὶ ἀφέσε τὸν ὑστερνόν σ' λε σε!—

Τὴ 11η Ἰαννουαρίου 1829:

ἐν Θέῳ

ὁ φίλος σας καὶ δοῦλος

Γ. Ἰωαννόσκος